

Опиянени отъ тоя наистина голѣмъ успѣхъ, и царь и министъръ не искать да се вслушватъ въ гласъ народенъ и въ съвети на знаяли и патили велможни, които добре познавали и гръцко коварство, и гръцката злоба.

— Пазете се, — мълвѣло се въ народа: — гърци сж и самохвалци и високомѣрни. Тѣ сж и златолюбци и подкупни. На клетви и думи не бива да имъ се вѣрва, защото тѣ дума не държатъ и клетва не пазятъ.

— Гърци сж лукави и скритни, — говорѣли стари боляри. — Пазете царя отъ гърци!

Но царски съветници не хаятъ. А царь силно обича гъркиня-царица и въ нищо не може да ѝ откаже: всичко се реди и върши тѣй, както тя пожелае. И държава и черква се редятъ и управляватъ чисто по гръцки. Дори титли и чинове на офицери и чиновници се измѣняватъ на гръцки. На гръцки говорятъ не само въ палата, но и всички по-образовани българи, които вече се срамуватъ отъ своя бащинъ езикъ. И обичаи и нрави въ палати, и облѣкло на царь, боляри и духовенство — всичко бърза да се нареди и заживѣе тѣй, както живѣятъ въ Византия.

Като виждали това злотворно гръцко влияние, което могло да бжде само гибелно за България, нѣкои боляри се решили на крайни мѣрки. Тѣ искали да свалятъ царь Петра и да го замѣстятъ съ князь Ивана. Но заговорътъ билъ откритъ, боляритѣ изловени и наказани, а царевиятъ братъ билъ хвърленъ въ затвора, битъ и силомъ подстриганъ и покалугеренъ. Но царица Ирина-Мария не дрѣме: Иванъ е измаменъ и тайно изпратенъ въ Цариградъ, кждето съ радостъ ги причакватъ. Гърцитѣ го оженватъ за една богата арменка, на почитъ го слагатъ и го държатъ, та съ него Петра да плашатъ, ако нѣщо рече да не води гръцка политика.

Три години не минаватъ, и новъ бунтъ противъ Петра, ново възстание. Сега то избухва въ Струмската областъ, и начело застава князътъ-калугеръ Михаилъ. Увлѣченъ отъ общата омраза противъ гърцитѣ и виждайки тѣхното злотворно влияние върху царь, боляри и духовенство, Михаилъ хвърля калугерско расо, избѣгва отъ манастира и се озовава начело на възстаналия народъ край Струма. Но на скоро той умира, може би отровенъ отъ гръцки подкупници, и възстанието не успѣло. Останали безъ водачъ, боляри и народъ минали на византийска земя и люто, жестоко почнали да мѣстятъ на гърцитѣ. И после трѣгнали на западъ и стигнали въ далечна Тесалия. Тукъ тѣ почнали да грабятъ и гонятъ мѣстното гръцко население и взели сами да се